

عنوان مقاله:

تحلیل رباعیات مولوی از منظر داستانی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش زبان و ادبیات فارسی، دوره 8، شماره 18 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

یعقوب زارع تدیکی - مربی گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر بابک

خلاصه مقاله:

استفاده از عناصر و روایت داستانی در قالب های کوتاه شعری چون رباعی، بسیار مشکل است اما از میان دوهزار رباعی منسوب به مولانا، دویست رباعی (10%) دارای طرح داستانی است. به نظر می رسد دلیل اصلی استفاده از طرح داستانی، تلاش برای نزدیکتر کردن مفاهیم غامض عرفانی به ذهن مخاطب خاص یا عام است. تحلیل داستانی رباعیات، می تواند کمکی مؤثر در کشف اسرار و مشکلات این اشعار کند و باعث توجه بیشتر به این بخش از اشعار مولانا شود که کمتر مورد تحلیل و بررسی قرار گرفته است. شاعر در مقام شخصیت منفی این رباعیات، سعی می کند واقعه دیدار با یار را که از دیدگاه عرفانی غیرقابل بیان است، به قید گفتار و گزارش درآورد. به همین دلیل از زاویه دید اول شخص مفرد در اغلب این رباعیات استفاده شده است و این رباعیات مرز میان شعر و حکایت سنتی هستند. تحلیل این رباعیات به دلیل فضای سورنالیستی حاکم بر آنها، بسیار مشکل است و در این تحقیق عناصر داستانی چون زاویه دید، طرح، گفتگو، شخصیت پردازی و فضا به صورت جداگانه، تحلیل و بررسی می شود.

کلمات کلیدی:

عرفان، مولانا، رباعیات، تحلیل داستانی، عناصر داستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/315703>

